

Ordføreren (Bækgaard): Efter den Forhandling, som fandt Sted ved Lovforslagets første Behandling her i Salen, kunde man jo ikke gøre sig store Forhaabninger om, at Udvalget kunde fremkomme med en enig Indstilling til Tinget, og det er da heller ikke lykkedes Udvalget. Som man vil se af Betænkningen, stilles der et ikke ubetydeligt Antal Ændringsforslag, men de er ikke alle sammen af lige indgribende Betydning. Et Mindretal, nemlig de socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget, stiller Forslag om en ny Affattelse af Lovforslaget, altsaa en meget indgribende Ændring, men det skal jeg foreløbig ikke komme nærmere ind paa, idet jeg gaar ud fra, at en af Forslagsstillerne nærmere vil motivere det.

Et andet Mindretal, nemlig det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]), stiller selvstændig en Del Ændringsforslag, som, hvis de vedtages, vil forandre Lovforslaget ikke ubetydeligt, faade med Hensyn til Sætserne og de særlige Ydelser eller Tillæg, som Ændringsforslaget indeholder.

Et Flertal, nemlig de øvrige Medlemmer af Udvalget, har ikke kunnet gaa med til saa gennemgribende Ændringer som de af Mindretallene foreslaaede, idet man har fundet, at Lovforslaget i det store og hele er godt, saaledes som det foreligger. Dog har man ved den nærmere Gennemgang af Lovforslaget, som har fundet Sted i Udvalget, fundet flere Punkter, hvor man ansaa det for formaalstjenligt at ændre Forslaget, og Flertallet har derfor stillet en Del Ændringsforslag; men disse ændrer hverken ved Forslagets Karakter eller ved dets økonomiske Rækkevidde. Som man vil se, er de væsentligt stillet for at tydeliggøre det tilsigtede Formaal. Vore Ændringsforslag er ogsaa tiltraadt af det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) og et enkelt Ændringsforslag af hele Udvalget, ligesom de er tiltraadt af Indenrigsministeren, og under Forhandlingen har jeg for Resten faaet det Indtryk, at heller ikke de socialdemokratiske Medlemmer har haft noget væsentligt at indvende mod de af Flertallet stillede Ændringsforslag. Men nu vil vi jo faa at høre, om de muligt vil stemme for dem, skønt de ikke er Medforslagsstillere til dem.

Jeg skal saa gaa over til ganske kort at pege paa de af Flertallet stillede Ændringsforslag, medens jeg forbeholder mig senere at komme tilbage til en Omtale af de særlige Mindretalsændringsforslag. Nr. 2, som er stillet til § 2, ser nok noget stort ud, idet Paragraffen er helt omskrevet, men

Ændringsforslaget er dog nærmest af reaktionel Art. Der har nemlig fra forskellige Sider lydt Klage over, at Aldersrenteloven blev misbrugt. Der er Folk, som havde Midler nok til selv at betrygge deres Alderdom, men som har overladt disse Midler eller en Del af dem til deres Børn eller andre for saa senere at erholde Aldersrente. Man har ment, at Grunden mulig kunde være, at Lovens Bestemmelser var blevet misforstaaet, det er nemlig ikke Lovens Mening, at en saadan Fremgangsmaade skulde være tilladt, og den maa heller ikke finde Sted ifølge dens Bogstav. For yderligere at forebygge sligt ved at gøre Bestemmelsen klarere har man da stillet dette Ændringsforslag, som altsaa ikke medfører nogen reel Ændring. Der er kommet et nyt Stykke ind i Slutningen, som egentlig kun fastslaar en Regel, man hidtil i Praksis har fulgt.

Af lignende Art som det første af Flertallet stillede Ændringsforslag er Nr. 4 til § 4, idet Meningen med det er at henvende Kommunalbestyrelsernes Opmærksomhed netop paa det bestemte Forhold, saa de kan være vagtsomme overfor det.

Den i Ændringsforslag Nr. 3 foreslaaede Udtryksændring betyder ikke nogen Afsvækkelse. De Oplysninger, som findes i Ansøgningen, skal bekræftes af tvende paalidelige Personer, og nu foreslaas det at ændre Lovforslagets Udtryk: „attesteret“ til: „bekræftet paa Tro og Love“. Man mener, at dette er sprogligt rigtigere, og der kan maaske ogsaa i givet Tilfælde lægges noget andet ind i Ordet „attesteret“ end egentlig tilsigtet.

Ændringsforslag Nr. 7 tilsigter en Tydeliggørelse og vil maaske, om det vedtages, bevirke, at de paagældende bliver nok saa frit stillede ved Benyttelsen af de 5 pCt., som er stillet til Raadighed.

Ændringsforslag Nr. 9 er vel nok det væsentligste af Flertallets Ændringsforslag. Det tilsigter at raade Bod paa en Mangel i Lovforslaget, som ellers vil blive mere følelig nu, end den hidtil har været. Det drejer sig om det Tilfælde, som indtræffer, naar den ene Ægtefælle er gammel nok til at faa Aldersrente, medens den anden ikke er det. Hidtil har det været Praksis ved Beregningen af disse Menneskers Indtægt og Formue at halvere deres samlede Indtægt og Formue, og det har tidligere nogenlunde kunnet passe, saa at der ingen Vanskeligheder fremkom; men naar nu Taksterne for enligttillede forhøjes i Forhold til Taksterne for Ægtefolk, saaledes at de Beløb, de enligttillede kan faa, nærmer sig til $\frac{2}{3}$ af, hvad